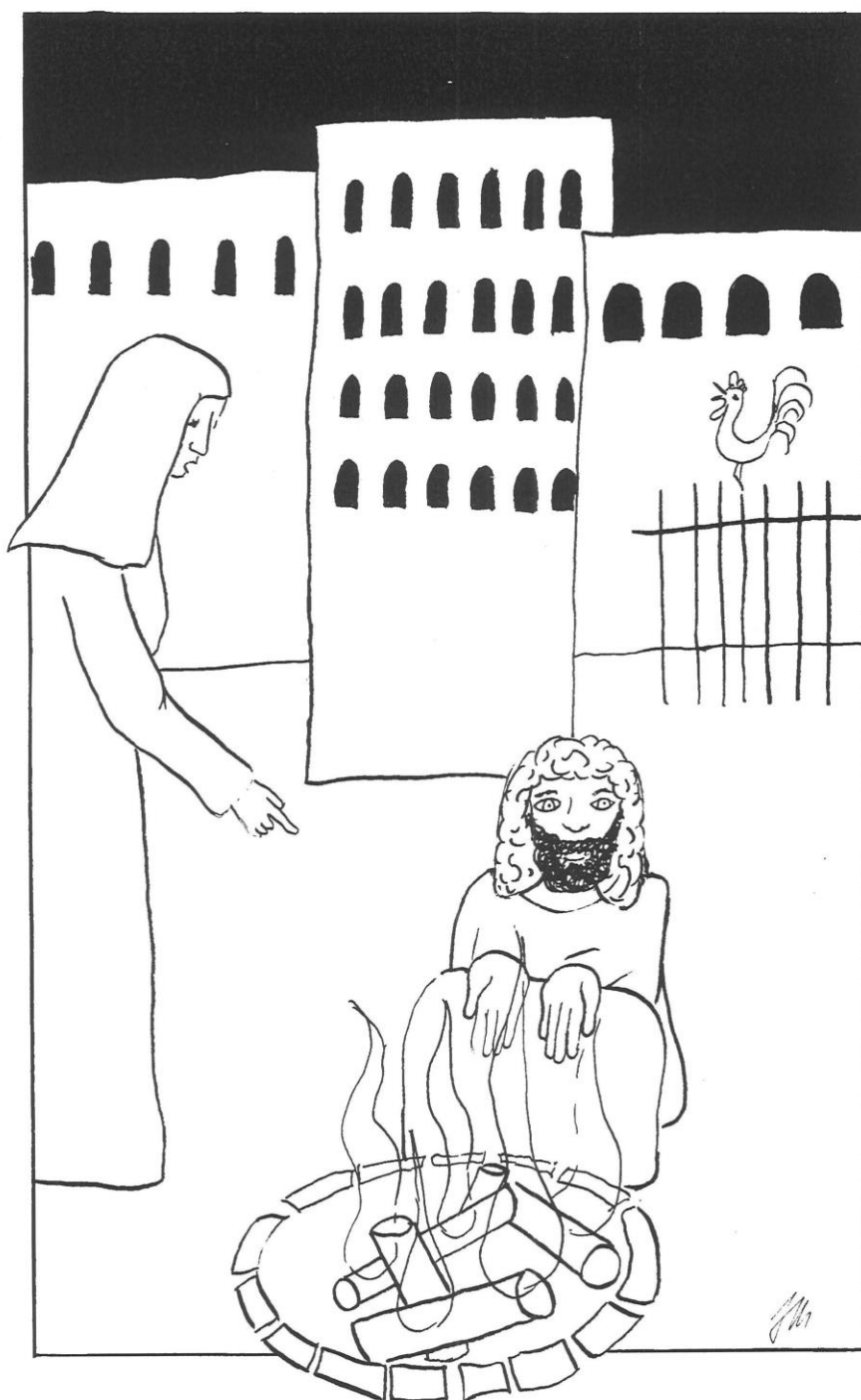

**Vrátná se Petra zeptala:
„Nepatříš také ty k učedníkům toho člověka?“
On odpověděl: „Nepatřím.“**

**Vrátná se Petra zeptala:
„Nepatříš také ty k učedníkům toho člověka?“
On odpověděl: „Nepatřím.“**

VELKÝ PÁTEK CYKLU C

Evangelium (Jan 18,1 – 19,42, zde Jan 18,15-18.25b-27)

Šimon Petr a jiný učedník šli za Ježíšem. Tento učedník se znal s veleknězem, proto vešel s Ježíšem do veleknězova dvora; Petr však zůstal u dveří venku. Ten druhý učedník, který se znal s veleknězem, vyšel tedy ven, promluvil s vrátnou a přivedl Petra dovnitř. Vrátná se Petra zeptala: „Nepatříš také ty k učedníkům toho člověka?“ On odpověděl: „Nepatřím.“ Stáli tam sluhové a strážci velerady, kteří si rozdělali oheň, protože bylo chladno, a ohřívali se. Také Petr u nich stál a ohříval se. (...) Řekli mu: „Nepatříš také ty k jeho učedníkům?“ On zapíral: „Nepatřím.“ Jeden z veleknězových sluhů, příbuzný toho, kterému Petr uťal ucho, řekl: „Copak jsem tě neviděl v zahradě s ním?“ Petr to však znovu zapřel. Vtom právě kohout zakokrhá.

K POROZUMĚNÍ TEXTU

Šimon Petr a jiný učedník šli za Ježíšem. Tento učedník se znal s veleknězem, proto vešel s Ježíšem do veleknězova dvora; Petr však zůstal u dveří venku. Ten druhý učedník, který se znal s veleknězem, vyšel tedy ven, promluvil s vrátnou a přivedl Petra dovnitř. Text patří ještě k úseku „uvádění postav pašijí na scénu“; dva učedníci, Šimon Petr jakožto přední učedník a učedník bezejmenný, vstupují postupně do veleknězova dvora. Petr přístup do dvora získá na přímluvu bezejmenného učedníka, který je popsán jako ten, který se znal s veleknězem. S Ježíšem jsou tedy v této chvíli učedníci dva.

Vrátná se Petra zeptala: „Nepatříš také ty k učedníkům toho člověka?“ On odpověděl: „Nepatřím.“ Vrátná pokládá Petrovi otázku, kterou můžeme z hlediska děje pokládat za logickou a opodstatněnou, přičemž nemůžeme vyloučit ani to, že vrátná Petra znala od vidění. Petrovo první zapření je převrácením Ježíšových slov, kterými zjevil svou totožnost v Getsemanské zahradě slovy „Já to jsem“ (ego eimi). Kdy Petr říká, že k Ježíšovi nepatří, zcela bezpochyby lže.

Stáli tam sluhové a strážci velerady, kteří si rozdělali oheň, protože bylo chladno, a ohřívali se. Také Petr u nich stál a ohříval se. Bez komentáře vypravěč přesouvá pozornost ke sluhům a strážcům, kteří zřejmě Ježíše do veleknězova domu přivedli. Pozornost se opět obrací i k Petrovi, o němž text konstatuje, že „stál u nich“; není nutné toto vyjádření interpretovat pouze jako označení místa, kde se Petr nachází. Petr stojí s těmi, kdo se přidali na stranu sil tmy, a sám se tedy vzdaluje od světla světa, Ježíše, do temnoty.

Řekli mu: „Nepatříš také ty k jeho učedníkům?“ On zapíral: „Nepatřím.“ Jeden z velekněžových sluhů, příbuzný toho, kterému Petr uřadil ucho, řekl: „Copak jsem tě neviděl v zahradě s ním?“ Petr to však znovu zapřel. Vypravěč se po pasáži, kdy je Ježíš vyslýchán veleradou, vrací zpět k Petrovi, tomu, kdo slyšel, co Ježíš říkal, který se však přidal na stranu tmy. Bezejmenný učedník se vytrácí, ale Petr, který setrvává u ohně stráží, dostává znovu otázku, jestli patří k Ježíšovým učedníkům. Opakuje však své první zapření. Téměř doslovné opakování tvoří rámec Ježíšových slov, že ti, kdo chtějí slyšet, co učil, mají jít za těmi, kteří toto učení slyšeli. Další vazba se objeví s připomínkou Petrova aktivního zásahu mečem; obvinění z úst příbuzného zraněného nelze odmítnout. Petr však trvá na tom, že nemá s Ježíšem nic společného.

Vtom právě kohout zakokrhal. Ježíšova slova určená Petrovi se stala skutečností. Naplnění jeho příslibu v kokrhajícím kohoutu není jen řečnickým ukončení epizody, ale naznačuje důležitější skutečnost: Ježíšovy přísliby se naplní. Bez ohledu na Petrovo a Jidášovo selhání je Ježíšovo učení slyšet od těch, kdo Ježíše slyšeli. Právě ve své bezvýhradné lásce k těm, kdo ho zrazují, zvěstuje Ježíš Boha.

SHRNUTÍ

V Janově evangeliu je Petr výslovně tázán na svůj vztah k Ježíšovi nejprve vrátanou a potom také učedníky velekněze. Učedník, který chtěl svého Pána následovat až na smrt a chtěl být v jeho blízkosti, ho zapírá ze strachu před lidmi. To se může stát a také se to stále znovu stává lidem, kteří chtějí Ježíše následovat. Odkazem na křik kohouta Jan velmi diskrétně připomíná Ježíšovu předpověď; o Petrově lítosti se zmiňuje tak málo jako předtím o jeho přísaze.

VÝZVA NA TÝDEN

Zamysleme se

Mladší:

Tady vidíme, jak Petr Ježíše zklamal. Kolikrát se třeba i nám podařilo zarmoutit naše rodiče? Úžasné je, když nám Ježíš ani rodiče nepočítají naše chyby a dávají nám šanci začít znovu a lépe. Petr sice Ježíše zklamal, ale Ježíš mu dal svou důvěru znovu a znovu a čekal, až se této důvěry zachytí jako záchraného lana. Podobně i nám Ježíš říká: udělal jsi něco špatně? Nevadí, věřím ti, že to můžeš změnit, chyt' se mého lana, aby ses neutopil! Podobně pak mohl někdo ublížit i nám a my mu můžeme dát šanci se změnit.

Starší:

Zrada se někdy hojí dost těžce a dost dlouho. A někdy zničí nějaký vztah už navždycky... Ježíš také mohl říci: Tak to už bylo moc – třikrát jsi mě zapřel! S tebou už nechci mít nic společného! Jeho reakce na Petrovo zapření však bylo MILOSRDENSTVÍ. Když máme někoho rádi a nechceme ho ztratit, pak vůči němu při jeho chybách projevujeme milosrdenství. Bůh také nechce ztratit nikoho z nás, a tak je k nám milosrdný. To se od něj můžeme vždycky znovu učit...

Zkusme si

Mladší / Starší

Při čtení tohoto úryvku můžeme mít pocit, že jedním z hlavních „hrdinů“ je kohout, který tak nesmlouvavě upozornil Petra, že se stalo přesně to, co mu Ježíš cestou do Getsemanské zahrady předpověděl.

- Kohoutí kokrhání se může stát námětem dnešních pohybových i jiných aktivit pro skupinu doma nebo v hodinách. Děti se rozdělí na dvě družstva. Postupně vybíhají k předem určené metě a vracejí se zpět na konec řady. Vítěz každého kola získá pro své družstvo bod. Děti ale smějí vyběhnout pouze tehdy, když vedoucí hry 3x vydá předem určený zvuk (může to být zakokrhání, ale i jakýkoliv jiný). Jestliže to udělá jen jednou nebo vydá jiný zvuk, děti musí zůstat stát a ten, kdo vyběhne, ztrácí bod.
- V další hře mají děti „odhalit kohouta“. Hraje lichý počet dětí, přičemž jedno z nich je kohout. Každé dítě si vylosuje zvíře, jehož zvuk musí během hry potichu vydávat, a podle toho najít svůj protějšek (každé zvíře se tedy v losovací sadě musí objevit dvakrát). Mimoto však musí ještě „odhalit kohouta“, který nevydává zvuk žádný. Která z dvojic najde kohouta nejrychleji, vítězí.
- Pro menší děti můžeme připravit pracovní list s pojmenováními zvířecích „rodin“, vždy samce, samice a mláďete. Dítě má za úkol k sobě správné názvy přiřadit – úroveň může být různá podle věku a schopnosti dítěte.
- Šikovní kutilové si mohou zkusit složit kohouta z papíru: http://www.origamido.cz/wp-content/uploads/2013/08/setsuko_fialova_kohout.pdf

Velký pátek cyklu C
Jan 18,1 – 19,42, zde Jan 18,15-18.25b-27

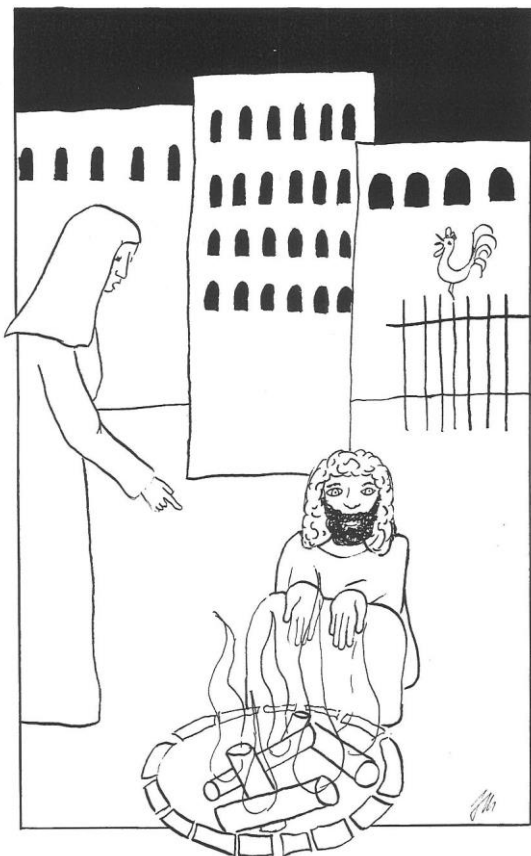
Velký pátek cyklu C
Jan 18,1 – 19,42, zde Jan 18,15-18.25b-27

Velký pátek cyklu C
Jan 18,1 – 19,42, zde Jan 18,15-18.25b-27

Velký pátek cyklu C
Jan 18,1 – 19,42, zde Jan 18,15-18.25b-27

Velký pátek cyklu C
Jan 18,1 – 19,42, zde Jan 18,15-18.25b-27

Velký pátek cyklu C
Jan 18,1 – 19,42, zde Jan 18,15-18.25b-27

Velký pátek cyklu C
Jan 18,1 – 19,42, zde Jan 18,15-18.25b-27

Velký pátek cyklu C
Jan 18,1 – 19,42, zde Jan 18,15-18.25b-27